

РЕШЕНИЕ

№ 5505

гр. София, 04.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1656** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на „КАДИЕВ и КАДИЕВ“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОЕЖ за благоустройствени обекти №Б-7/09.03.2021г., издадено от главния инженер на район „Н.“, Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.142, ал.4, ал.5 и ал.6, т.2 във вр. с чл.67 ЗУТ, е разрешено на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и на район „Н.“, СО да извършат строително-монтажни работи (СМР) съгласно одобрените (съгласувани) на 09.03.2021г. проекти за: „Външно електрозахранване с кабел 1 кV на промишлена сграда с идентификатор 68134.1383.2342.4 в урегулиран поземлен имот (УПИ) VIII „за общ. обслужване“, кв.73, местността „Н. 2а и 2б“, с административен адрес на [улица].

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Разрешение за строеж (РС), като издадено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Твърди, че дружеството е съсобственик в имот с идентификатор 68134.1383.2342 от Кадастралната карта и кадастралния регистър на [населено място] (КККР) за който с регулационния план е отреден УПИ VIII „за общ. обслужване“, кв.73, м. „Н. 2а и 2б“ и съответно е заинтересовано лице по смисъла на чл.149, ал.2, т.1 ЗУТ. Изтъква, че дружеството не е било уведомено за образуваното административно производство и не му е била дадена възможност да се запознае с внесенния проект и да изрази становище по неговата целесъобразност и законосъобразност. Поддържа, че

одобреният проект не отговаря на изискванията на чл.169 ЗУТ и на тези, установени в Наредба №6/2014г. за присъединяване на производители и на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Смята, че проектът не осигурява оптимална схема за присъединяване, тъй като точката до която се предвижда изграждането на ел. мрежата е стълб с височина 3.5 м., поставен пред складова сграда с идентификатор 68134.1383.2342.1, а горната му част е пред прозорците на жилищна сграда с идентификатор 68134.1383.2342.2 – и двете собственост на „Кадиев и Кадиев“ АД, вместо да бъде проектиран пред сградата, която ще се охранява. Чрез процесуалния си представител адв. К. Г. моли съда да отмени РС №Б-7/09.03.2021г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - ГЛАВЕН ИНЖЕНЕР на район „Н.“, оспорва жалбата. В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №6644/21.02.2022г. и в молба от 25.10.2022г. изразява становище, че оспорваното РС е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Заинтересованата страна „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] (допусната промяна в наименованието от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, Протоколно определение от 21.11.2022г.), прави възражение за недопустимост на жалбата или евентуално я оспорва като неоснователна. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. и в писмено становище с вх. №38218/26.10.2022г. поддържа, че жалбоподателят „Кадиев и Кадиев“ АД не е сред заинтересованите лица, имащи право да оспорват административния акт и за него липсва правен интерес от водене на делото. Претендира също, че процесното РС е законосъобразно и моли съда да отхвърли жалбата срещу него. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в допълнително представени писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна РАЙОН „Н.“, Столична община, представлявана от кмета, редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Според данните, вписани в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ТР) към Агенцията по вписванията (АП) по силата на непарична вноска в капитала на „Кадиев и Кадиев“ АД, жалбоподателят се легитимира като собственик на следните недвижими имоти: 187/2901 идеални части от поземлен имот (ПИ), целият с площ от 2900 кв.м., намиращ се в [населено място], ул. “Й. Х. - Д.” №97, вх. “А”, съставляващ ПИ пл. №800 в УПИ II, кв.73 по застроително-регулационния план на [населено място], м. “Ст. Д.”, одобрен със заповед №РД-09-50-367/01.07.1997г. и Заповед №РД-09-64/03.02.2006г., както и на част от построените в имота и подробно описани сгради, включително: 1) Недвижим имот, изграден в степен на завършеност груб строеж, в [населено място], ул. Й. Х. - Д. № 97а, представляващ триетажна производствена сграда, пристроена към

съществуваща фабрика за дограма и дюбели, със застроена площ от 597,43 кв.м., разположена на две нива в две отделни части от които: а) част "А", представляваща: сграда с идентификатор 68134.1383.800.7 съгласно КККР, построена на 3 етажа, разположена в югоизточната част на ПИ с идентификатор 68134.1383.800, със застроена площ от 126 (сто двадесет и шест) кв. м., с предназначение „Сграда за търговия“, заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху дворното място, в което е построена сградата, съставляващо ПИ с идентификатор 68134.1383.800, целият с площ от 2901 кв.м. и б) част "Б", представляваща сграда с идентификатор 68134.1383.800.6, построена на 3 етажа, разположена в югозападната част на поземлен имот с идентификатор 68134.1383.800, със застроена площ от 514 кв.м., с предназначение „Промислена сграда“, заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху дворното място, в което е построена сградата; 2) Построената върху подробно индивидуализирания ПИ триетажна масивна жилищна сграда, представляваща жилищна сграда с офиси (пристройка към съществуваща производствена сграда), намираща се в [населено място],[жк], ул. "Й. Х. - Д." №97А, със застроена площ от 129,55 кв.м., която триетажна масивна жилищна сграда съгласно Скица №15-231723-14.05.2016г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър - [населено място] (СГКК) представлява сграда с идентификатор 68134.1383.800.2, с предназначение "Друг вид сграда за обитаване" и 3) построената върху подробно индивидуализирания ПИ сграда, която съгласно Скица №15-231721-14.05.2016г., издадена от СГКК, представлява сграда с идентификатор 68134.1383.800.1 със застроена площ от 55 кв.м. брой етажи: 1, с предназначение "Складова база, склад".

Не е спорно между страните, че имот с идентификатор 68134.1383.800, описан в легитимиращите документи за собственост е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.1383.2342 от КККР, а сгради с идентификатори 68134.1383.800.1, 68134.1383.800.2, 68134.1383.800.6 и 68134.1383.800.7 съответстват на сгради с идентификатори 68134.1383.2342.1, 68134.1383.2342.2, 68134.1383.2342.6 и 68134.1383.2342.7. Това обстоятелство съдът приема за установено и с приетите по делото Скица на ПИ №15-22978/13.01.2021г. и Комбинирана скица от 11.02.2021г. за пълна или частична идентичност, съгласно чл.16, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР, л.12, 13).

Със Заповед №РНД20-РД56-322/07.12.2020г., на основание чл.194, ал.4 ЗУТ, кметът на район „Н.“, е учредил в полза на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД ограничено вещно право – право на прокаране на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура - електропровод, през ПИ с идентификатор 68134.1383.2263 от КККР – частна общинска собственост, съставляващ УПИ Х „За ТП“, кв.73, м. „Н. 2а и 2б“, целият с площ 302 кв.м., за нуждите на ПИ с идентификатор 68134.1383.800, съставляващ УПИ VIII „За общ. обслужване“, кв.73, м. „Н. 2а и 2б“, с площ на сервитута 24.26 кв.м.

Със Заявление от 08.10.2020г. (вх. №РНН20-ТД26-1289) „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е поискало от главния архитект на район „Н.“ да одобри инвестиционен проект и едновременно с това да издаде РС за обект: „Външно електрозахранване с кабел 1 кV на промишлена сграда с идентификатор 68134.1383.2342.4 в УПИ VIII „За общ. обслужване“, кв.73, местността „Н. 2а и 2б“, с адрес в [населено място], [улица]. Като приложение към Заявлението е представен Комплексен доклад от 25.09.2020г. за оценка за съответствието на представения инвестиционен проект във фаза Технически

проект (л. 44-66).

На 09.03.2021г. главният инженер на район „Н.“ е издал на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и СО, район „Н.“, процесното РС на благоустройствени обекти №Б-7. За изясняване на делото от фактическа страна са приети две съдебно – технически експертиза (СТЕ). Заключението на вещото лице инж. Т. А., специалист по геодезия, фотограмметрия и картография, е оспорено от жалбоподателя в частта по въпрос №3 „дали електромерното табло ТЕПО ½ гледа към улицата или е разположено перпендикулярно на [улица]. В каква посока ще се отворят вратите на таблото“ по който въпрос е допусната повторна СТЕ. В останалата част заключението на инж. А. не е оспорено и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Според приложен чертеж – трасировъчен план (л.331), съгласуван от район „Н.“ на 12.10.2020г., трасето на обект „Външно електрозахранване с кабел 1 кV на промишлена сграда с идентификатор 68134.1383.2342.4 в УПИ VIII „за общ. обслужване“, кв.73, м. „Н. 2а и 2б“, с адрес на [улица]“ е проектирано да преминава от УПИ X „за тп“, кв.73 през улица – тупик, успоредно на северозападните граници на УПИ IX „зо озел. с режим на Тго“ и УПИ XII „за Жс“, кв.73 (в очерганията на едностранно предвидения тротоар на улицата – тупик“, успоредно на североизточната регулационна граница на УПИ IX „зо озел. с режим на Тго“ и УПИ XII „за Жс“, кв.73 до УПИ VIII „за общ. обслужване“ (В очерганията на предвидения тротоар на [улица]) на 0.60 м. от регулационната линия.; 2) Действащият подробен устройствен план (ПУП) – план за регулация (ПР) за м. „Н. 2а и 2б“ е одобрен с Решение №409 по Протокол №43/18.07.2013г. на Столичния общински съвет (СОС). Предвидените с този план улици, в частта на проектното трасе, представляват част от имот с идентификатор 68134.1383.2032, а УПИ X „за тп“, кв.73 е нанесен на КК като имот с идентификатор 68134.1383.2263.; 3) Според проекта трасето преминава през следните имоти от КККР: ПИ с идентификатор 68134.1383.2263 – собственост на СО и ПИ с идентификатор 68134.1383.2032 – собственост на СО, с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“.; 4) Трасето, показано на чертеж – трасировъчен план на л.331, е идентично с трасето на обекта, показано на чертежи: ситуация – съществуващо положение (л.351) и строителен ситуационен план (л.378), съгласувани от главния инженер на район „Н.“; 5) Одобреният проект и издаденото въз основа на него процесно РС, не предвиждат преминаване на новопроектираната мрежа за външно електрозахранване през имот, за който жалбоподателят „Кадиев и Кадиев“ АД се легитимира като собственик или носител на други вещни права.

Заключението на вещото лице инж. П. С., специалност: Електроснабдяване на промишлените предприятия, Оценител на съответствието на инвестиционните проекти, не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него и обясненията на експерта, дадени в съдебно заседание, приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Съгласно одобрения проект (детайл Монтаж на ново ТЕПО ½, л.318) електромерното табло е предвидено над наземната шахта (НШ) 5, успоредно на дългата страна на тройната шахта с размер 180/95 см.; 2) Вратата на таблото е предвидена да се отваря надясно и е с лице към [улица].; 3) По проект табло ТЕПО ½ е с размери: широчина 0.6 м. и височина – 0.8 м.; 4) Кабелният разпределителен шкаф (КРШ) и табло Т ½ са предвидени на границата с имот с идентификатор 68134.1383.2264, а разстоянията на стълба с монтираното табло и КРШ до регулационната граница с ПИ с идентификатор

68134.1383.2342 са съответно 1.20 м. и 1.70 м.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

По делото не са ангажирани доказателства за съобщаване на процесното РС на дружеството, поради което и настоящият решаващ състав приема, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът обосновава следните изводи:

РС №Б-7/09.03.2021г. е издадено от компетентен административен орган в кръга на правомощията му. Актът е постановен от главния инженер на район „Н.“, комуто със Заповед №РА50-395/14.06.2017г. главният архитект на СО е делегирал част от правомощията си по ЗУТ, на основание §1, ал.4 от Допълнителните разпоредби (ДР), включително тези за одобряване и съгласуване на инвестиционни проекти и за издаване на РС за реконструкция и ново строителство на улици от второстепенната улична мрежа и мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, които преминават по тях, включително сградни отклонения, консумативни проводни и проекти за дворни и площадкови инженерни мрежи (т.8.1, т.8.4). Заповед №РА50-395/14.06.2017г. главният архитект на СО е служебно известна на съда, тъй като в съответствие с изискванията на чл.15, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), е публикувана на официалната страница на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО – pag.sofia.bg (раздел Администрация, подраздел Правомощия).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред него въпрос.

Процесното РС е съответно на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението, включително и посредством ограничения върху собствеността за устройствени цели.

Приложимата норма на чл.67, ал.1 ЗУТ предписва подземните и надземни общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура да се проектират и изграждат в общински и държавни поземлени имоти, а когато това е невъзможно, мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура да се изграждат в поземлени имоти - собственост на физически и юридически лица, по реда на чл.199 или чл.205. В случая е безспорно установено с приетата и неоспорена в тази част първоначална СТЕ, че трасето на процесния обект „Външно електрозахранване с кабел 1 кV на промишлена сграда с идентификатор 68134.1383.2342.4 в УПИ VIII „За общ. обслужване“, кв.73, м. „Н. 2а и 2б“, е проектирано да преминава през ПИ с идентификатори 68134.1383.2263 и 68134.1383.2032 – собственост на СО, вторият с начин на трайно ползване „за

второстепенна улица“.

С повторната СТЕ е установено и обстоятелството, че размерът на сервитутната зона на електромерното табло ТЕПО ½ е в съответствие с минималните изисквания, установени т.8 от Приложение №1 към чл.7 от Наредба №16/09.06.2004г. за сервитутите на енергийните обекти (Наредба №16/2004г.) и не попада върху имот с идентификатор 68134.1383.2342. Според регламента на т.8 от Приложение №1 към Наредба №16/2004г. минималните размери на сервитутните зони за разпределителна касета, електромерно табло са: по 1м. пред страните без врати, с изключение на страната гръб (към стена на сграда) и 1.5 м. пред страната с врата. В случая вещото лице е установило, че разстоянието от стълба с монтираното табло до регулационната граница с ПИ с идентификатор 68134.1383.2342 е 1.20 м., при изискуеми 1 м., предвид факта, че имотът е от към страната на таблото без врата. От чертежа №1 към експертизата, където са котираны разстоянията на КРШ и на електромерното табло към страничната регулационна и имотна граница на УПИ VIII „За общ. обслужване“ е видно, че графично измереното разстояние от външната страна на таблото до ПИ с идентификатор 68134.1383.2342 е най-малко 1.10 м., което съответства на изискването на Наредба №16/2004г.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че са несъстоятелни възраженията на жалбоподателя, че процесният обект, в частта на предвидения стълб с монтирано на него електромерно табло пречи на ползването на собствения му имот, представляващ зимна градина. На първо място видно от записа в ТР сградата с идентификатор 68134.1383.800.1 (идентична с с идентификатор 68134.1383.2342.1 по действащата КК) е със застроена площ от 55 кв.м. и е с предназначение “Складова база, склад”, а не зимна градина. Освен това по делото не са ангажирани доказателства с действащия ПУП – план за застрояване (ПЗ) или съответно с виза за проучване и проектиране по чл.140 ЗУТ, да е предвидено свързано застрояване на границата на УПИ VIII „За общ. обслужване“ с УПИ IX „Зо озел. с режим на Тго“, както и не са представени доказателства стоежът - сграда с идентификатор 68134.1383.2342.1, за който се претендира да се засяга от сервитута на процесния обект, да е изпълнен въз основа на одобрени строителни книжа и ползването му да е разрешено по предвидения в закона ред.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че РС №Б-7/09.03.2021г. не страда от твърдените пороци и като законосъобразен административен акт не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на заинтересованата страна „Електроразпределителни Мрежи Запад“ ЕАД се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева, определени от съда в съответствие с фактическата и правна сложност на делото, на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КАДИЕВ и КАДИЕВ“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОЕЖ за благоустройствени обекти №Б-7/09.03.2021г., издадено от главния инженер на район „Н.“, Столична община.

ОСЪЖДА „КАДИЕВ и КАДИЕВ“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата 200 (двеста) лева – разноси по адм. дело №1656/2022г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова